

Home / ΒΙΒΛΙΟ / Τα παραμύθια του Σαββάτου...! Ιστορίες για την ελπίδα και την αισιοδοξία στις δύσκολες μέρες που όλοι ζούμε.

03/02/2016, 2:56 MM

Τα παραμύθια του Σαββάτου...! Ιστορίες για την ελπίδα και την αισιοδοξία στις δύσκολες μέρες που όλοι ζούμε.

Γράφει η Ελένη Μπετεινάκη // *

Μύθοι, παραμύθια, ιστορίες και κείμενα που συγκινούν. Συναισθήματα που αναβλύζουν μέσα από την δύναμη της ψυχής των καθημερινών ανθρώπων που μάχονται με αξιοπρέπεια και αθόρυβα για μια θέση ανάμεσα μας. Ιστορίες για την ελπίδα και την αισιοδοξία στις δύσκολες μέρες που όλοι ζούμε. Ιστορίες για τον χρόνο που άλλοτε μοιάζει να περνά σαν αστραπή κι άλλοτε ξεχνιέται και αργεί να ...φύγει. Όλα μπλέκονται στα παραμύθια, εκεί που η φαντασία θριαμβεύει αλλά γεννά πάντα μια σκέψη θετική.

“Φένια, η αγαπημένη των ήχων, Γιώτα Κ. Αλεξάνδρου, εικ: Έφη Λαδά, εκδ. Πατάκη

Η Φένια με τα κόκκινα μαλλιά. Μια ηρωίδα της ζωής, ίσως της κάθε μέρας ή της διπλανής πόρτας. Ένα πρότυπο ηρεμίας, αισιοδοξίας, χαράς και δύναμης της ψυχής. Ένα κορίτσι πανέμορφο, σπάνιο, η αδελφή του Άλκη. Έχει κάτι όμως που δεν έχουν τα άλλα κορίτσια. Βλέπει μόνο με τα μάτια της ψυχής και της φαντασίας. Κι αυτό την κάνει να αναγνωρίζει πιο εύκολα από όλους τους άλλους, τους ήχους. Κι είναι το άσπρο της ραβδί σαν μαγικό μιας νεράιδας, κι είναι ο δρόμος της ανοιχτός

σαν δεν προσπαθούν κάποιοι στο σχολείο να το « παίξουν» νταήδες και έξυπνοι. Τότε ένα δικό της μικρό κατρακύλισμα, από μια τρικλοποδιά είναι η αφορμή να μάθουν όλοι πως είναι να ζει κανείς χωρίς χρώματα αληθινά, μόνο με αφή, ήχους, ακοή και ...ψυχή!

Ένα πολύ τρυφερό βιβλίο της **Γιώτας Αλεξάνδρου**. Μια ιστορία που σε κάνει να σκεφτείς, που συγκινεί, που σου αναθεωρεί τα δεδομένα. Μια ιστορία για όλες τις Φένιες τούτου του κόσμου που είχαν την ατυχία να μην βλέπουν. Μια ιστορία για όλα τα παιδιά του κόσμου που γεννήθηκαν έχοντας ...τα πάντα. Μια ιστορία για τον σχολικό εκφοβισμό, όπως πολύ ακούμε να λένε τούτη τη φράση τα τελευταία χρόνια, για την διαφορετικότητα και για το θράσος ή την έλλειψη σεβασμού στους ανθρώπους γύρω μας, κι ιδιαίτερα στους πιο αδύναμους. Μια ιστορία για τους δασκάλους που ξέρουν να «τιμωρούν» όχι με τα λόγια ή με το « ραβδί» αλλά με ...το παιχνίδι!

Μια ιστορία γεμάτη φως κι ας έχει τόσο σκοτάδι. Μια ιστορία με την υπογραφή δύο σπουδαίων δημιουργών. Της **Γιώτας Αλεξάνδρου** που την έγραψε και της **Έφης Λαδά** που την εικονογράφησε. Κι έγινε το σκοτάδι φως για τα δικά μας μάτια με τις μοναδικές εικόνες που έφτιαξε η Έφη. Κι εδώ είναι ακόμα πιο δύσκολα τα λόγια. Ότι και αν πει κάποιος και για τις δύο τους ίσως να της αδικήσει. Το βιβλίο είναι σαν ποίημα που θες να ανατρέχεις συχνά για να παίρνεις τη ζωή και τα δώρα της ...στα σοβαρά.

Τρεις φορές την διαβάσαμε τούτη την ιστορία στο σχολείο. Κι ύστερα κλείσαμε τα ματιά και παίξαμε τυφλόμυγα και προσπαθήσαμε να επικοινωνήσουμε με τις άλλες μας αισθήσεις. Κι ήταν δύσκολο πολύ. Κι έμπαιναν εμπόδια συνέχεια και κοντέψαμε να κτυπήσουμε, στ αλήθεια. Και μάθαμε να γράφουμε το όνομά μας με την μέθοδο braille των τυφλών. Η Φένια δεν έγινε μόνο η αγαπημένη των ήχων της Γιώτας Αλεξάνδρου και της Έφης Λαδά, έγινε και η δική μας αγαπημένη. Κι είπαμε να προσέχουμε τα μάτια μας περισσότερο και να μην κοροϊδεύουμε ποτέ κάποιον για το σώμα του ή επειδή είναι διαφορετικός από μας!

Για παιδιά από 5 χρονών!

“Το μυστικό της Ριγέ βαλίτσας, Έλενα Χ. Στανιού, εικ. Αιμιλία Κονταίου, εκδ. Ψυχογιός

Τι κοινό μπορεί να έχουν μια ριγέ γάτα με ημίψηλο καπέλο, μια ριγέ βαλίτσα και το «κουτί» της Πανδώρας; Ναι, εκείνο το πανάρχαιο μυθικό πιθάρι που κάποια στιγμή «έγινε» κουτί είχε μέσα του κλεισμένη την Ελπίδα. Μόνο ένας άνδρας θα μπορούσε να το ανοίξει και ο γάτος της ιστορίας μας ήταν αυτό το αρσενικό που την λυπήθηκε και της έδωσε την ελευθερία της. Κι όλα αυτά ο παράξενος ριγέ γάτος τα διηγείται στη Ζωή. Και το κοριτσάκι του λέει να μην στεναχωριέται και πως η Ελπίδα είναι καλύτερα να ζει ανάμεσα στους ανθρώπους και όχι κλεισμένη σε κουτί. Ωστόσο επειδή βλέπει γύρω της πως οι άνθρωποι είναι κατσούφηδες και χωρίς χαμόγελα πια αποφασίζει να βοηθήσει τον γάτο να ξαναβρούν την

χαμένη Ελπίδα. Είναι το θέμα της ημέρας στο προαύλιο του σχολείου και όλα τα παιδιά αναζητούν τρόπους να φέρουν πίσω ...την Ελπίδα. Έτσι μια ομάδα συνεργασίας ξεκινά και το μήνυμα «φέρτει» από τον ουρανό σαν πολύχρωμο μπαλόνι. Τα χαμόγελα επιστρέφουν κι ίσως κι η Ελπίδα με μια μορφή που ο καθένας ξέρει μέσα στη δική του ψυχή. Προσοχή λοιπόν αν κάποια μέρα δείτε ένα παράξενο ριγέ γάτο με μια ριγέ βαλίτσα. Ίσως να θέλει να κλείσει πάλι την Ελπίδα μέσα στο κουτί της... και οι άνθρωποι τότε πως θα συνεχίσουν να ζουν;

Μύθος και παραμύθι. Χαρά, Ελπίδα κι αγωνία είναι γεμάτο το νέο παιδικό βιβλίο της **Έλενας Στανιού**. Μια γνωστή ιστορία από την Μυθολογία ... εξελίσσεται. Κι έρχεται στο σήμερα, στη χαμένη αισιοδοξία των ανθρώπων, στα χαμένα χαμόγελα, στα προβλήματα και τις απογοητεύσεις. Μια είναι η λύση πάντα... Η φρεσκάδα, η αθωότητα και η αισιοδοξία των παιδιών. Των νέων ανθρώπων που ελπίζουν και μάχονται για το καλύτερο, για το αύριο με δημιουργικές ιδέες και φτερά. Υπέροχη ιστορία, σύγχρονη και ευρηματική. Την ντύνει με τις εικόνες της η **Αιμιλία Κονταίου** κι όπως πάντα με έντονα χρώματα, διάθεση και φιγούρες πολύ χαρακτηριστικές.

Και μην ξεχνάτε να χάνεται πως ότι κι αν συμβαίνει η ελπίδα πάντα πεθαίνει τελευταία!

Για παιδιά από 6 ετών

“Κύριε Χρόνε, σου έχω πολλά παράπονα!, Αλεξάνδρα Μητσιάλη, εικ: Έφη Λαδά, εκδ. Πατάκης

Ο χρόνος λοιπόν...που δεν είναι ποτέ αρκετός. Κι ας είναι διαφορετικός για τον καθένα, και ας μην τον φτάνει ή κι ας του περισσεύει, δεν παύει να είναι ξεχωριστός. Ο χρόνος που ένα παιδί παίζοντας τον θεωρεί λίγο. Σαν τον Ανδρέα της ιστορίας που θέλει οπωσδήποτε να τον συναντήσει κάποια στιγμή και να του πει τα παράπονά του. Για τις Κυριακές, τις Δευτέρες του σχολείου, τα διαλλείματα, το φθινόπωρο, το καλοκαίρι που κρατάει λίγο, για τα χρόνια της γιαγιάς του. Να του πει ακόμα για τον παππού του που τόσο χρόνο δεν ξέρει τι να τον κάνει, μα και για την μαμά και τον μπαμπά που δεν προλαβαίνουν να παίξουν μαζί του. Κι έχει ένα σωρό ερωτήσεις να του κάνει για το τι

του αρέσει, τι νούμερο παπούτσι να φορά, τι τρώει και αν διαβάζει ... Ο μικρός Ανδρέας έχει βγάλει τα δικά του συμπεράσματα όμως παραμένει πάντα με την ελπίδα πως μια μέρα θα τον συναντήσει και ίσως τότε να του ζητήσει την πιο μεγάλη χάρη που θα μπορούσε ποτέ ο χρόνος να κάνει...

Μια ιστορία της **Αλεξάνδρας Μητσιάλη** γεμάτη δικαιολογημένες ...ερωτήσεις. Πρωτότυπη, ανθρώπινη, και με μπόλικη φαντασία. Ο χρόνος απασχολεί όλους τους ανθρώπους πόσο μάλλον τα παιδιά που και δεν ξέρουν να τον διαχειριστούν και είναι δύσκολο να καταλάβουν το εύρος και τη διάρκειά του. Ένα βιβλίο γραμμένο με χιούμορ και τρυφερότητα, γεμάτο με παιδικούς προβληματισμούς και ...παράπονα. Ένα βιβλίο που ξεχειλίζει από αγάπη για τους παππούδες και τις γιαγιάδες που πάντα βρίσκουν χρόνο για τα εγγόνια τους. Η ιστορία αυτή φέρει ακόμα και την υπογραφή της **Έφης Λαδά**. Γνώριμο το ύφος των εικόνων, αγαπημένο και πάντα ιδιαίτερο. Την Έφη πια την αναγνωρίζουμε μέσα από τις εικόνες της σαν την Έφη της Νοσταλγίας της Αγάπης και της χαμένης Αθωότητας των δικών μας παιδικών χρόνων.

Για παιδιά από 6 χρονών!